

O I S O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberální chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Tak konečně léto, co jsme se na něj načekali. Užijeme si tedy slunné i tropické dny, něco koupání, houbaření. Budeme muset strpět i lijáky či převalování se o tropických nocích. To vše k létu totiž patří. Důležité je, že oděv může být skromný (případně může absentovat úplně) a my jsme tak nějak blíže k přírodě. A to je přece jeden z důvodů, proč máme léto tak rádi.

Motto

Neměj strach ze stínů. Vždy ukazují že jsi blízko světla.

Z citátů, reklam, inzerátů a...

- „Když je blbá hlava, trpí celé tělo“!
- „Největší štěstí je, když člověk ví, proč je nešťasten“.
- „Po trávě se nechodí, po trávě se směje...“
- „Nevěříme na zázraky, spoléháme na ně“.
- „Co máš nejradši, poznáš tehdy, až o to přijdeš“.
- „Ředitel blázince musí umět přesvědčit pacienty, že blázinec je tam venku“.
- „Bohatství je jako mořská voda. Čím více se pije, tím je větší žízeň“.
- „Úsměv je druhá až třetí nejlepší věc, kterou může žena udělat se svými rty“.
- „Daň je pokuta za špatně vyplněné daňové přiznání“!
- „Politika je druhé nejstarší povolání na světě a velmi se tomu nejstaršímu podobá.“ R. Reagan
- "Bůh obdařil Němce všemi ctnostmi kromě smyslu pro uměřenost." W. Brandt

Víte, že?

- 15.3.1915 byla poprvé vyfotografována dnes již bývalá planeta Pluto
- Všimli jste si někdy jak vypadá obložnost dámských a pánských WC v kinech a divadlech? Nesrovnatelně! A přesto to nechává architektury chladnými a nemění se počet „stání“ v nově projektovaných budovách. Možná, že čekají epidemii prostatitů, která by fronty vyrovnala.
- Jazyk amazonských Pirahů nezná číslice. Kvantifikují jen „málo“, „trochu víc“ a „hodně“.
- Podvojný účetnictví se rozšířilo již před r. 1494 v renesanční Itálii. Ale jeho kořeny jsou dokonce starší.
- Nejdelší tunely světa: 1) Seikan (Jap) 54 km; 2) Eurotunel (Fr-VB) 50 km; 3) Nový Lötschberský tunel (Švýc) 35 km. Zlí jazykové ovšem tvrdí, že nejdelší tunel je ve středu Evropy mezi Aší a Jablůnkovem.
- Rekordmankou v počtu sňatků je Linda Lou Taylorová z Indiany, která se vdávala 23-krát. Jejím posledním manželem byl Glynn Wolfe, který si ji bral jakou svou 29. ženu. I on byl mužským rekordmanem v počtu sňatků. Udolala ho však a od té doby žije jako vdova.
- Odstřelovači půjdou do šrotu? Vědci předvedli patentovanou řízenou střelu malé ráže z ruční palné zbraně, která si koriguje let, aby narazila do místa, které si označíte laserem. <http://www.os-el.cz/index.php?clanek=6116>

Jak zakončit Ameriku? Přece v Las Vegas

Z hřbetů kopců sjíždíme několik mil k naší staré známé dálnici *Interstate 15*, která nás doprovodí až do

Las Vegas. Je už tma a Vlasta si nejprve kupuje svůj slamák a pak se vydáváme na noční průjezd hlavními třídami kolem starých i nových kasin, která přepěstře září do noci myriádou svých světél a neonů. Všude čilý ruch, často jenom popojíždíme od křižovatky ke křižovatce, což nám vyhovuje, protože máme více času k prohlížení. Děvčata zajímají *Wedding Chapel* – nasvícené a bohatě vyzdobené svatební kaple, kde lze velmi rychle a v každou denní i noční dobu uzavřít sňatek. Jedeme se podívat až k půjčovně *El Monte* a nocojeme přímo za ní u nedostavěného obchodního centra.

Ráno nás vítá modrou oblohou a rychle narůstající teplotou. Po snídani vyjíždíme na prohlídku kasin. *Mandalay Bay* nás uchvátí palmami, vodopády a vodotrysky, vedle je černá egyptská pyramida a před ní kopie sfingy - *Luxor*. Pohádkový *Excalibur* se pyšní barevnými věžemi. Kasina vždy přecházejí v hotel. O kus dál se tyčí newyorský downtown s *Empire State Building*, Sochou svobody a dalšími pamětihodnostmi. Jezdí zde i monorail, který vozí návštěvníky mezi kasiny. U některých kasin jsou i hrůzostrašné visuté dráhy s vozíky jezdícími ve smyčkách vzhůru nohama, padajícími do závratných hlubin a to vše za jekotu postižených cestujících. V kasinu *Bellagio* je kromě dálnovýchodních budov i velké jezero s ohromnou „křížkovou“ fontánou, která formuje mohutné proudy vody v rytmu hudby. Jezero je i u *Miracle*, které se vždy jednou za čas změnil v žhavou sopku, která chrlí dým a plameny. Vedle klasických kasin *MGM* a *Cesar* přibyla malá Paříž s Eiffelovou věží a věrná replika nám. Sv. Marka v Benátkách s dóžecím palácem, kampagnolou, lagunou a nezbytným gondolami. Nedaleko dokončují kasino *Aladdin* ve stylu arabského paláce z tisíce a jedné noci. Kasino *Treasure Island* stále večer předvádí boj pirátské a vojenské plachetnice ve skutečné velikosti. Na té vojenské vidíme nevěstu v doprovodu pirátských i vojenských uniform. Snad zde byla i

oddávána. Prostě není pochyb o tom, že Las Vegas je nejbáznivější město na světě. Ví to a zakládá si na tom. Venku je 109°F (43°C). Za to, že dosud žijí vděčím Vlastině vynálezu, tzv. české klimatizaci. Namáčím si tričko v kašnách a po lehkém vyždímání si ho oblékám mokré. Za den tak usuším triko 3-4krát. I Vlasta má mokré prádlo a šaty občas nenápadně polévá. Má to jedinou nevýhodu. Když pak zajdeme do kasin užít hazardu, je mi v klimatizovaných halách zima a musím odsakovat se trochu ohřát ven. Cvrkot a bzukot hracích automatů je všude kolem nás.

V každé hale je několik set strojů a obsazení, které je dopoledne tak 25% se večer změnil na 95%. A tak penízky tečou a to většinou jedním směrem – do trezorů a bank majitelů kasin. Občas vám sice vypadne 3-10 penízků zpět jako výhra, ale to jenom proto, aby vás to povzbudilo v další hře. Jen výjimečně se rozblíká světlo nad automatem a pak s ostentativním rachotem z automatu vypadávají několik minut penízky. To pak ani nestačí kelímek se znakem kasina, který zkušený hráči nosí na své drobné. S naším hazardem to však nebylo tak hrozné. Já jsem si symbolicky cvrkl jeden pěták, který jsem ihned prohrál a Vlasta neprohrála s částečnými mezivýhrami více než 2-3 dolary. Pro Čechy je to tam ale stále obtížnější. Klesá totiž podíl automatů, do kterých se hází 5 centů ve prospěch těch kam musíte na jednu hru hodit čtvrt dolaru a to už je při velmi mlhavé a vzdálené naději na výhru přece jen moc. Po poledni a obědě nás bolí nohy a v tom vedru se nám už nechce chodit. Tak plánovitě přejíždíme k osvědčenému obchodáku *Big K mart*, kde se přes dvě hodiny snažíme přečkat vedro, já v sedě na gauči v oddělení nábytku. Když vyjdeme v 17:30 ven naměří Vlasta stále ještě 42,8°C ve stínu. Jedeme tedy do dalšího obchodního centra *Factory Beltz*, kde si kupuji kalkulačku se solárním panelem a shlédnu předvádění špičkové zvukové domácí aparatury. Děvčata v horku kolem dvacáté hodiny balí věci do kufrů, my s Pavlem dojíždíme zásoby zmrzliny. V té době nám totiž již nefunguje stropní klimatizace ani mikrovlnná trouba. Asi jsme odrovnali pojistky motorogenerátoru. Měl se zapínat jenom při vypnutých všech spotřebičích. Několikrát jsme to omylem porušili a nic se nedělo, až dnes v extrémních podmínkách po takovém zapnutí začal mít trochu jiný zvuk a od té doby již nedodával žádný proud. Kolem padla noc a je tedy ještě čas na poslední projížďku *Las Vegas Blvd* neboli *Strip* - třídou kasin. Původně se myslelo, že vyrazíme do kasin večer a na noc, ale jsme nějaká utahaní a tak zůstalo jen u té velkolepé projížďky. Vlastě to bylo trochu líto, stále asi podvědomě čekala na svoji velkou trefu. Kolem jedenácté se vracíme na staré osvědčené místo včerejšího noclehu a snažíme se v tom horku odskřípnout a utahaní usnout. Ostatně je to naše poslední noc v Americe.

Z cestovního deníku „Amerika tentokrát nejen v pantoflích“.

Peníze nejsou všechno

- Koupíš si za ně postel, ale ne spánek,
- Koupíš si za ně hodiny, ale ne čas,
- Koupíš si za ně knihu, ale ne poznání,
- Koupíš si za ně postavení, ale ne respekt,
- Koupíš si za ně léky, ale ne zdraví,
- Koupíš si za ně krev, ale ne život,
- Koupíš si za ně sex, ale ne lásku...

Logická úloha

Jak má maminka rozdělit 3 pomeranče mezi své 3 děti, tak aby každý dostal právě jeden pomeranč, jestliže má jeden pomeranč zůstat v košíku?

Otci je 44 let, 44 měsíců, 44 týdnů a 44 dnů. Kolikáté narozeniny otec naposledy slavil?

Jsmo tu jen díky několikerému globálnímu vymírání

Peripetie života na této krásné planetě se ubírají křivolakými cestami plnými nástrah a náhod. Již několikrát byly již karty rozdány a biosféra etablovaná s rovnováhou i dominantními životními a rostlinnými formami. Pak však zasáhla náhoda, či fatální změna, chcete-li a všechno bylo jinak. K nejdrastičtější změně a vymírání došlo na rozhraní prvo a druhohor

